तैत्तिरीय संहिता 1

॥ तैत्तिरीय संहिता॥

॥द्वितीयः प्रश्नः॥

॥ तैत्तिरीयसंहितायां तृतीयकाण्डे द्वितीयः प्रश्नः॥

यो वै पर्वमानानामन्वारोहान् विद्वान् यज्तेऽनु पर्वमानाना रोहिति न पर्वमानेभ्योऽविच्छिद्यते श्येनोऽिस गायत्रछंन्दा अनु त्वा रंभे स्वस्ति मा सम्पारय सुपर्णोऽिस त्रिष्टुप्छंन्दा अनु त्वा रंभे स्वस्ति मा सम्पारय सर्घासि जगंतीछन्दा अनु त्वा रंभे स्वस्ति मा सम्पारयेत्यांहैते (१)

वै पर्वमानानामन्वारोहास्तान् य एवं विद्वान् यज्तेऽनु पर्वमानाना रोहिति न पर्वमानेभ्योऽविच्छिद्यते यो वै पर्वमानस्य सन्तितिं वेद सर्वमायुरिति न पुरायुंषः प्र मीयते पशुमान्भविति विन्दते प्रजाम्पर्वमानस्य ग्रहां गृह्यन्तेऽथ् वा अंस्यैतेऽगृहीता द्रोणकलुश आंधवनीयः पूतभृत्तान् यदगृहीत्वोपाकुर्यात्पर्वमानं वि (२)

छिन्द्यात्तं विच्छिद्यंमानमध्वर्योः प्राणोऽनु विच्छिद्येतोपयामगृंहीते ऽसि प्रजापंतये त्वेतिं द्रोणकल्शम्भि मृंशेदिन्द्रांय त्वेत्यांधवनीयं विश्वेंभ्यस्त्वा देवेभ्य इतिं पूत्भृत्म्यवंमानमेव तथ्सं तनोति सर्वमायुरिति न पुरायुंषः प्र मीयते पशुमान्नंवति विन्दतें प्रजाम्॥ (३) त्रीणि वाव सर्वनान्यथं तृतीय सर्वनमर्वं लुम्पन्त्यन स्शु कुर्वन्तं उपा १ शु १ हुत्वोपा १ शुपात्रे ८ शुम् वास्य तं तृतीयसव्ने-ऽपिसृज्याभि षुंणुयाद्यदाँप्याययंति तेना १ शुमद्यदंभिषुणोति

तेनंर्जीषि सर्वांण्येव तथ्सवंनान्य श्रुमन्तिं शुक्रवंन्ति समावंद्वीर्याणि करोति द्वौ संमुद्रौ वितंतावजूर्यौ पूर्यावंर्तेते जुठरेव पादौः। तयोः पश्यंन्तो अति यन्त्यन्यमपंश्यन्तः (४)

सेतुनातिं यन्त्यन्यम्। द्वे द्रधंसी सततीं वस्त एकंः केशी

विश्वा भुवनानि विद्वान्। तिरोधायैत्यसितं वसानः शुक्रमा देते अनुहायं जार्ये। देवा वै यद्यज्ञेऽकुर्वत् तदसुरा अकुर्वत् ते देवा एतम्महाय्ज्ञमंपश्यन्तमंतन्वताऽग्निहोत्रं व्रतमंकुर्वत् तस्माद्विव्रंतः स्याद्विर्ह्यग्निहोत्रं जुह्वंति पौर्णमासं यज्ञमंग्नीषोमीयम् (५)

पृश्नमंकुर्वत दा्रश्यं युज्ञमाँग्नेयम्पृश्नमंकुर्वत वैश्वदेवं प्रांतःसवनमंकुर्वत वरुणप्रघासान्माध्यंदिन् सर्वन साकमेधान्यंतृय् त्र्यम्बका स्तृतीयसवनमंकुर्वत् तमेषामसुरा युज्ञम्नववां जिगा स्सन्तं नान्ववां युन्ते ऽब्रुवन्नध्वर्त्वया वा इमे देवा अभूवन्निति तदेष्वरस्याध्वर्त्वं ततो देवा अभवन्यरासुरा य एवं विद्वान्थ्सोमेन यजंते भवंत्यात्मना परांस्य भ्रातृंत्व्यो भवति॥ (६)

परिभूरिग्नें परिभूरिन्द्रं परिभूर्विश्वां देवान्परिभूर्माः सह

अपंश्यन्तोऽग्नीषोमीयंमात्मना परा त्रीणि च॥

ब्रह्मवर्चसेन् स नेः पवस्व शं गवे शं जनाय शमर्वते शश् राजन्नोषंधीभ्योऽच्छिन्नस्य ते रियपते सुवीर्यस्य रायस्पोषंस्य दिदतारंः स्याम। तस्यं मे रास्व तस्यं ते भक्षीय तस्यं त इदमुन्मृंजे। प्राणायं मे वर्चोदा वर्चसे पवस्वापानायं व्यानायं वाचे (७)

दक्षकृतुभ्यां चक्षुंभ्यां मे वर्चोदौ वर्चसे पवेथा ॥ श्रोत्रांयात्मने-ऽङ्गेभ्य आयुंषे वीर्याय विष्णोरिन्द्रंस्य विश्वंषां देवानां जठरंमसि वर्चोदा मे वर्चसे पवस्व कोऽसि को नाम कस्मैं त्वा कार्य त्वा यं त्वा सोमेनातींतृपं यं त्वा सोमेनामींमद ॥ सुप्रजाः प्रजयां भूयास ॥ सुवीरों वीरैः सुवर्चा वर्चसा सुपोषः पोषैर्विश्वेंभ्यो मे रूपेभ्यों वर्चोदाः (८)

वर्चसे पवस्व तस्यं मे रास्व तस्यं ते भक्षीय तस्यं त इदमुन्मृंजे। बुभूंषुत्रवेंक्षेतेष वै पात्रियः प्रजापंतिर्यज्ञः प्रजापंतिस्तमेव तंपयिति स एनं तृप्तो भूत्याऽभि पंवते ब्रह्मवर्चसकामोऽवेंक्षेतेष वै पात्रियः प्रजापंतिर्यज्ञः प्रजापंतिस्तमेव तंपयिति स एनं तृप्तो ब्रह्मवर्चसेनाभि पंवत आमयावी (९)

अवेंक्षेत्रैष वै पात्रियः प्रजापंतिर्युज्ञः प्रजापंतिस्तमेव तंप्यित् स एनं तृप्त आयुंषाभि पंवतेऽभिचर्त्नवेंक्षेत्रैष वै पात्रियः प्रजा-पंतिर्युज्ञः प्रजापंतिस्तमेव तंप्यिति स एनं तृप्तः प्रांणापानाभ्यां वाचो देक्षऋतुभ्यां चक्षुंभ्यां ॥ श्रोत्राभ्यामात्मनोऽङ्गेभ्य आयुंषोऽन्तरंति ताजक्प्र धन्वति॥ (१०)

वाचे रूपेभ्यों वर्चोदा आमयावी पर्श्वचत्वारिश्शच॥

स्फाः स्वस्तिर्विघनः स्वस्तिः पर्शुर्वेदिः पर्शुर्नः स्वस्तिः। यज्ञियां यज्ञकृतः स्थ् ते मास्मिन् यज्ञ उपं ह्वयध्वमुपं मा द्यावांपृथिवी ह्वयतामुपांस्तावः कृतशः सोमो अग्निरुपं देवा उप यज्ञ उपं मा होत्रां उपहुवे ह्वयन्तान्नमोऽग्नये मख्द्रे मखस्यं मा यशोंऽर्यादित्यांहवनीयमुपं तिष्ठते यज्ञो वै मुखः (११)

युज्ञं वाव स तदंहुन्तस्मां पुव नंमुस्कृत्य सदः प्र संपीत्यात्मनो-ऽनाँत्ये नमों रुद्रायं मखुप्ने नमस्कृत्या मा पाहीत्याग्नींध्रं तस्मां पुव नंमङस्कृत्य सदः प्र संपीत्यात्मनोऽनाँत्ये नम् इन्द्रांय मखुप्न इन्द्रियं में वीर्यम्मा निर्वधीरितिं होत्रीयंमाशिषंमेवैतामा शाँस्त इन्द्रियस्यं वीर्यस्यानिर्घाताय या वै (१२)

देवताः सद्स्यार्तिमार्पयंन्ति यस्ता विद्वान्प्रसर्पति न सद्स्यार्तिमार्च्छति नमोऽग्नयं मखुन्न इत्यांहैता वै देवताः सद्स्यार्तिमार्पयन्ति ता य एवं विद्वान्प्रसर्पति न सद्स्यार्तिमार्च्छति दृढे स्थः शिथिरे सुमीची मार्श्हंसस्पात्र् सूर्यो मा देवो दिव्याद्श्हंसस्पात् वायुर्न्तरिक्षात् (१३) अग्निः पृथिव्या यमः पितृभ्यः सरंस्वती मनुष्येभ्यो देवीं द्वारौ मा मा सं तांप्तम् नमः सदंसे नमः सदंसस्पतंये नमः सखीनां पुरोगाणां चक्षुंषे नमों दिवे नमः पृथिव्या अहे दैधिषव्योदतंस्तिष्ठान्यस्य सदंने सीद यौंऽस्मत्पाकंतर उन्निवत उदुद्वतंश्च गेषम्पातम्मां द्यावापृथिवी अद्याहः सदो वै प्रसर्पन्तम् (१४)

पितरोऽनु प्र संपंन्ति त एनमिश्वरा हिश्सिंतोः सदः प्रसृप्यं दक्षिणार्धं परेक्षेतागंन्त पितरः पितृमान्हं युष्माभिंभूयासश् सुप्रजसो मया यूयं भूयास्तेति तेभ्यं एव नंमस्कृत्य सदः प्र संपंत्यात्मनोऽनौत्ये॥ (१५)

मुखो वा अन्तरिक्षात्प्रसर्पन्तुत्रयीत्रिश्शच॥

-[8]

भक्षेहि मा विश दीर्घायुत्वायं शन्तनुत्वायं रायस्पोषांय वर्चसे सुप्रजास्त्वायेहिं वसो पुरोवसो प्रियो में हृदौंऽस्यश्विनौंस्त्वा बाहुभ्या संस्थासम् नृचक्षंसं त्वा देव सोम सुचक्षा अवं ख्येषम् मृन्द्राभिभूतिः कृतुर्यज्ञानां वाग्जुंषाणा सोमस्य तृप्यतु मन्द्रा स्वंवांच्यदितिरनांहतशीर्ष्णी वाग्जुंषाणा सोमस्य तृप्यत्वेहिं विश्वचर्षणे (१६)

शम्भूर्मयोभूः स्वस्ति मां हरिवर्ण प्र चंर् ऋत्वे दक्षांय रायस्पोषांय सुवीरतांयै मा मां राजन्वि बीभिषो मा मे हार्दि त्विषा वंधीः। वृषंणे शुष्मायायंषे वर्चसे॥ वसुंमद्गणस्य सोम देव ते मित्विदंः प्रातःसवनस्यं गायत्रछंन्दस् इन्द्रंपीतस्य नराशश्संपीतस्य पितृपीतस्य मधुंमत् उपहूतस्योपहूतो भक्षयामि रुद्रवंद्गणस्य सोम देव ते मित्विदो मार्ध्यंदिनस्य सर्वनस्य त्रिष्टुप्छंन्दस् इन्द्रंपीतस्य नराशश्संपीतस्य (१७)

पितृपीतस्य मधुंमत् उपंहूतस्योपंहूतो भक्षयाम्यादित्यवंद्गणस्य सोम देव ते मित्विदंस्तृतीयंस्य सवंनस्य जगंतीछन्दस् इन्द्रंपीतस्य नराश १ संपीतस्य पितृपीतस्य मधुंमत् उपंहूतस्योपंहूतो भक्षयामि। आ प्यांयस्व समेतु ते विश्वतः सोम् वृष्णियम्। भवा वार्जस्य सङ्ग्रथे। हिन्वं मे गात्रां हरिवो गुणान्मे मा वि तीतृषः। शिवो मे सप्तर्षीनुपं तिष्ठस्व मा मेऽवाङ्गाभिमितं (१८)

गाः। अपाम् सोमंम्मृतां अभूमादंश्म्ं ज्योति्रविंदाम देवान्। किम्स्मान्कृणवृदरांतिः किम् धूर्तिरंमृत् मर्त्यंस्य। यन्मं आत्मनों मिन्दाभूंदग्निस्तत्पुन्राहांजातवेंदा विचंर्षणिः। पुनंरग्निश्चक्षुंरदात्पुन्रिन्द्रो बृह्स्पतिः। पुनर्मे अश्विना युवं चक्षुरा धंत्तमृक्ष्योः। इष्टयंजुषस्ते देव सोम स्तुतस्तोमस्य (१९)

शुस्तोक्थंस्य हरिवत इन्द्रंपीतस्य मधुंमत् उपंहूतस्योपंहूतो भक्षयामि। आपूर्याः स्था मां पूरयत प्रजयां च धनेन च। एतत्तें तत् ये च त्वामन्वेतत्तें पितामह प्रपितामह् ये च त्वामन्वत्रं पितरो यथाभागम्मंन्दध्वम् नमों वः पितरो रसाय नमों वः पितरः शुष्माय नमों वः पितरो जीवाय नमों वः पितरः (२०)

स्वधायै नमों वः पितरो मृन्यवे नमों वः पितरो घोराय पितरो नमों वो य पृतस्मिं छोके स्थ युष्मा इस्तेऽनु यें ऽस्मिं छोके मां तेऽनु य पृतस्मिं छोके स्थ यूयं तेषां वसिष्ठा भूयास्त यें ऽस्मिं छोके ऽहं तेषां वसिष्ठो भूयासं प्रजांपते न त्वदेतान्यन्यो विश्वां जातानि परि ता बंभूव (२१)

यत्कांमास्ते जुहुमस्तन्ने अस्तु वयः स्यांम् पत्यो रयीणाम्। देवकृंत्स्यैनंसोऽवयजंनमिस मनुष्यंकृत्स्यैनंसोऽवयजंनमिस पितृकृंत्स्यैनंसोऽवयजंनमस्यपसु धौतस्यं सोम देव ते नृभिः सुतस्येष्टयंजुषः स्तुतस्तोंमस्य श्रस्तोक्थंस्य यो भृक्षो अंश्वसिन्यों गोसिन्स्तस्यं ते पितृभिर्भृक्षं कृंत्स्योपंहूत्स्योपंहूतो भक्षयामि॥ (२२)

विश्वचरुष्णे त्रिष्टुफ्छंन्दस् इन्द्रंपीतस्य नराशश्संपीतस्यातिं स्तुतस्तोंमस्य जीवाय नमों वः पितरो

महीनाम्पयोऽसि विश्वेषां देवानां तनूर्ऋध्यासंमुद्य पृषतीनां ग्रहम्पृषंतीनां ग्रहोऽसि विष्णोर्हृद्यमस्येकंमिष विष्णुस्त्वानु वि चंक्रमे भृतिर्द्धा घृतेनं वर्धतां तस्यं मेष्टस्यं वीतस्य द्रविणमा गंम्याञ्च्योतिरसि वैश्वानरं पृश्वियै दुग्धम् यावंती द्यावांपृथिवी

वै (२४)

अस्य प्रमायुंकाः स्युर्यच्छ्वाऽवंमृशेचतुंष्पादोऽस्य पृशवंः प्रमायुंकाः स्युर्यथ्स्कन्देद्यजंमानः प्रमायुंकः स्यात्पशवो वै पृंषदाज्यम्पशवो वा एतस्यं स्कन्दिन्त् यस्यं पृषदाज्यः स्कन्दित् यत्पृंषदाज्यं पुनंगृंह्णातिं पृश्न्वेवास्मै पुनंगृंह्णाति प्राणो वै पृंषदाज्यं प्राणो

ग्रह र सहोर्जा गृह्वाम्यस्तृतम्। यत्कृष्णशकुनः पृषदाज्यमंवमृशेच

मंहित्वा यावंच सप्त सिन्धंवो वितस्थुः। तावंन्तमिन्द्र ते (२३)

पुनर्गृह्णातिं प्राणमेवास्मै पुनर्गृह्णाति हिरंण्यमव्धायं गृह्णात्यमृतं वे हिरंण्यं प्राणः पृषदाज्यम्मृतंमेवास्यं प्राणे दंधाति श्वतमानं भवति श्वतायुः पुरुषः श्वतिन्द्रंय आयुंष्येवेन्द्रियं प्रति तिष्ठत्यश्चमवं प्रापयति प्राजाप्त्यो वा अश्वः प्राजाप्त्यः प्राणः स्वादेवास्मै योनैः प्राणं निर्मिमीते वि वा एतस्यं यज्ञश्चित्ते यस्यं पृषदाज्यः

स्कन्दंति वैष्णुव्यर्चा पुनर्गृह्णाति युज्ञो वै विष्णुर्युज्ञेनेव युज्ञ १ सं तंनोति॥ (२५)

ते पृष्वाञ्चं प्राणो वै योनैं प्राणं द्वाविर्शतिश्व॥———[६]
देवं सवितरेतत्ते प्राह तत्प्र चं सुव प्र चं यज्

बृह्स्पतिंर्ब्रह्मायुंष्मत्या ऋचो मा गांत तनूपाथ्साम्नः सत्या वं आशिषंः सन्तु सत्या आकृंतय ऋतं चं सत्यं चं वदत स्तुत देवस्यं सिवतुः प्रसिवं स्तुतस्यं स्तुतमस्यूर्जम्मह्यः स्तुतं दुंहामा मां स्तुतस्यं स्तुतं गम्याच्छुस्रस्यं शुस्रम् (२६)

शुस्रं वै शुस्त्रन्दुंहान्द्वावि ५शतिश्व॥

अस्यूर्ज्म्महा श्रेष्ठं दुंहामा मां श्रुस्नस्यं श्रुस्तं गंम्यादिन्द्रियावंन्तो वनामहे धुक्षीमिहं प्रजामिषम्। सा में सत्याशीर्देवेषुं भूयात् ब्रह्मवर्चसं मा गंम्यात्। युज्ञो बंभूव स आ बंभूव स प्र जंज्ञे स वांवृधे। स देवानामिधंपतिर्वभूव सो अस्माश् अधिपतीन्करोतु वयश् स्यांम् पत्यो रयीणाम्। युज्ञो वा वै (२७)

यज्ञपतिं दुहे यज्ञपतिर्वा यज्ञं दुहे स यः स्तुतशस्त्रयोदीहमविद्वान्

यजंते तं यज्ञो दुंहे स इङ्घा पापीयान्भवति य एनयोर्दोहं विद्वान् यजंते स यज्ञं दुंहे स इङ्घा वसीयान्भवति स्तुतस्यं स्तुतम्स्यूर्ज्म्मह्य इं स्तुतं दुंहामा मां स्तुतस्यं स्तुतं गंम्याच्छुस्रस्यं शस्त्रम्मह्य इं शस्त्रं दुंहामा मां शस्त्रस्यं शस्त्रं गंम्यादित्यांहैष व स्तुतश्रस्योर्दोह्स्तं य एवं विद्वान् यजंते दुह एव यज्ञमिङ्घा वसीयान्भवति॥ (२८)

श्येनाय पत्वंने स्वाहा वट्थस्वयमंभिगूर्ताय नमीं विष्टम्भाय धर्मणे स्वाहा वट्थस्वयमंभिगूर्ताय नमीः परिधयें जनुप्रथेनाय स्वाहा वट्थस्वयमंभिगूर्ताय नमें ऊर्जे होत्राणाड्ड स्वाहा वट्थस्वयमंभिगूर्ताय नमः पर्यसे होत्राणाड्ड स्वाहा वट्थस्वयमंभिगूर्ताय नमीः प्रजापंतये मनेवे स्वाहा वट्थस्वयमंभिगूर्ताय नमं ऋतमृंतपाः सुवर्वाट्यस्वाहा वट्यस्वयमंभिगूर्ताय नमंस्तृम्पन्ता होत्रा मधौर्यृतस्यं यज्ञपंतिमृषंय एनंसा (२९)

आहुः। प्रजा निर्भक्ता अनुतृप्यमाना मध्व्यौं स्तोकावप् तौ रंराध। सं नस्ताभ्यार्थ सृजतु विश्वकंमा घोरा ऋषयो नमी अस्त्वेभ्यः। चक्षुंष एषाम्मनंसश्च संधौ बृह्स्पतंये महि षद्युमन्नमः। नमो विश्वकंमणे स उं पात्वस्मानंनन्यान्थ्सोम्पान्मन्यंमानः। प्राणस्यं विद्वान्थ्संमुरे न धीर् एनश्चकुवान्महिं बृद्ध एषाम्। तं विश्वकर्मन् (३०)

प्र मुंश्रा स्वस्तये ये भृक्षयंन्तो न वसूँन्यानृहुः। यानृग्नयो-ऽन्वतंप्यन्त धिष्णिया इयं तेषांमवया दुरिष्ट्ये स्विष्टिं नस्तां कृणोतु विश्वकर्मा। नमः पितृभ्यो अभि ये नो अख्यंन् यज्ञकृतो यज्ञकांमाः सुदेवा अंकामा वो दक्षिणां न नीनिम् मा नस्तस्मादेनंसः पापियष्ट। यावंन्तो वे संदुस्यांस्ते सर्वे दक्षिण्यांस्तेभ्यो यो दक्षिणां न (३१)

न्येदैभ्यों वृश्चेत् यद्वैश्वकर्मणानिं जुहोतिं सदस्यांनेव तत्प्रीणात्यस्मे देवासो वपुषे चिकिथ्सत् यमाशिरा दम्पंती वाममंश्रुतः। पुमान्युत्रो जांयते विन्दते वस्वथ् विश्वें अरुपा एधते गृहः। आशीर्दाया दम्पंती वाममंश्रुतामिरेष्टो रायः सचता स् समोकसा। य आसिंच्थ्सन्दुंग्धं कुम्भ्या सहेष्टेन यामृत्रमंतिं जहातु सः। स्पिर्ग्रीवी (३२)

वर्ज्रमन्तर्धत्ते (३५)

सुंमख्स्यमान् इन्द्रांयाशिर र सह कुम्भ्यादांत्। आशीर्म् ऊर्जमुत सुंप्रजास्त्विमषं दधातु द्रविण् सवर्चसम्। संजयन्क्षेत्रांणि सहंसाहिमन्द्र कृण्वानो अन्यार अधरान्थ्सपत्नान्। भूतमंसि भूते

पीवंर्यस्य जाया पीवांनः पुत्रा अकृंशासो अस्य। सहजांनिर्यः

सहसाहिमिन्द्र कृण्वानो अन्याः अधरान्थ्सपत्नान्। भूतमिसे भूते मां धा मुखंमिस मुखं भूयासम् द्यावापृथिवीभ्यां त्वा परि गृह्णामि विश्वे त्वा देवा वैश्वान्राः (३३)

प्र च्यांवयन्तु दिवि देवां हर्षहान्तरिक्षे वयार्षसि पृथिव्याम्पार्थिवान्ध्रुवं ध्रुवेणं हिविषाव सोमं नयामिस। यथां नः सर्विमिञ्जगंदयक्ष्मर सुमना असंत्। यथां न इन्द्र इद्विशः केवंलीः सर्वाः समंनसः करत्। यथां नः सर्वा इद्दिशोऽस्माकं केवंलीरसन्न्ं॥ (३४)

यद्वै होतांष्व्युमंभ्याह्वयंते वर्ज्ञमेनम्भि प्र वंतय्त्युक्थंशा इत्यांह प्रातःसवनं प्रंतिगीर्य त्रीण्येतान्यक्षरांणि त्रिपदां गायत्री गांयत्रं प्रांतःसवनं गांयत्रियेव प्रांतःसवने वर्ज्जमन्तर्धत्त उक्थं वाचीत्यांह् मार्ध्यंदिन् सवंनं प्रतिगीर्यं चत्वार्येतान्यक्षरांणि चतुंष्यदा त्रिष्टुत्रेष्टुंभम्मार्ध्यंदिन सवंनं त्रिष्टुभैव मार्ध्यंदिने सवंने

एनंसा विश्वकर्मुन् यो दक्षिणां न संपिर्ग्रीवी वैश्वानुराश्चंत्वारि्र्शर्च॥

उक्थं वाचीन्द्रायेत्यांह तृतीयसवनं प्रतिगीर्यं सप्तैतान्यक्षरांणि सप्तपंदा शर्करी शाक्करो वज्रो वज्रेणैव तृतीयसवने वज्रमन्तर्धत्ते ब्रह्मवादिनों वदन्ति स त्वा अध्वर्युः स्याद्यो यंथासवनं प्रतिगरे छन्दा स्सि सम्पादयेत्ते जांः प्रातः सवन आत्मन्दर्धीतेन्द्रियम्माध्यंदिने सवने पृशू इस्तृतीयसवन इत्युक्थंशा इत्यांह प्रातः सवनं प्रतिगीर्य त्रीण्येतान्यक्षरांणि (३६)

त्रिपदां गायत्री गायत्रं प्रांतःसवनं प्रांतःसवन एव प्रंतिग्रे छन्दा एसे सम्पादयत्यथो तेजो वै गायत्री तेजः प्रातःसवनं तेजं एव प्रांतःसवन आत्मन्यंत्त उक्थं वाचीत्यांह माध्यंदिन् सवंनं प्रतिगीर्यं चत्वार्येतान्यक्षराणि चतुंष्पदा त्रिष्ठुत्रैष्टुंभूम्माध्यंदिन् सवन्म्माध्यंदिन एव सवंने प्रतिग्रे छन्दा स्मि सम्पादयत्यथो इन्द्रियं वै त्रिष्ठुगिन्द्रियम्माध्यंदिन सवंनम् (३७)

इन्द्रियमेव माध्यंदिने सर्वन आत्मन्यंत्त उक्थं वाचीन्द्रायेत्यांह तृतीयसवनं प्रंतिगीर्यं स्प्तैतान्यक्षराणि सप्तपंदा शक्वंरी शाक्तराः पृशवो जागंतं तृतीयसवनं तृतीयसवन एव प्रंतिगरे छन्दा रेसि सम्पादयत्यथां पृशवो वै जगंती पृशवंस्तृतीयसवनं पृश्नेव तृतीयसवन आत्मन्यंत्ते यद्वै होतांध्वर्युमंभ्याह्वयंत आव्यंमस्मिन्द्याति तद्यन्न (३८)

अपहनीत पुरास्यं संवथ्सराद्गृह आ वेवीर्ञ्छो स्मा मोदं

ड्वेतिं प्रत्याह्वंयते तेनैव तदपं हते यथा वा आयंतां प्रतीक्षंत एवमंध्वर्यः प्रतिग्रं प्रतीक्षते यदंभिप्रतिगृणीयाद्यथायंतया समृच्छतें ताहगेव तद्यदंर्ध्चां छुप्येत यथा धावंद्यो हीयंते ताहगेव तत्प्रबाहुग्वा ऋत्विजां मुद्दीथा उद्दीथ एवोद्गांतृणाम् (३९)

ऋचः प्रणव उंक्थश्र्सिनां प्रतिग्रोऽध्वर्यूणाम् य एवं विद्वान्प्रतिगृणात्यंत्राद एव भंवत्यास्यं प्रजायां वाजी जायत इयम्वे होतासावंध्वर्युर्यदासीनः शर्संत्यस्या एव तद्धोता नैत्यास्तं इव हीयमथी इमामेव तेन यजंमानो दहे यत्तिष्ठंन्प्रतिगृणात्यमुष्यां एव तदंध्वर्युर्नेतिं (४०)

तिष्ठंतीव ह्यंसावथों अमूमेव तेन यजंमानो दुहे यदासींनः शर्सित तस्मांदितःप्रंदानं देवा उपं जीवन्ति यत्तिष्ठंन्प्रतिगृणाति तस्मांद्मुतंःप्रदानम्मनुष्यां उपं जीवन्ति यत्प्राङासींनः शर्सित प्रत्यिङ्गष्ठंन्प्रतिगृणाति तस्मांत्प्राचीन् रेतों धीयते प्रतीचीः प्रजा जांयन्ते यद्वै होतांष्वर्युमंभ्याह्वयंते वर्ज्रमेनम्भि प्र वंर्तयति पराङा वंर्तते वर्ज्रमेव तिन्न कंरोति॥ (४१)

सर्वने वर्ज्रमन्तर्धत्ते त्रीण्येतान्यक्षरांणीन्द्रियम्मार्ध्यन्दिन् सर्वनन्नोद्गांतृणामंध्वर्युर्नेति वर्तयत्यष्टौ चं॥[९]

उपयामगृहीतोऽसि वाक्ष्सदेसि वाक्पाभ्यां त्वा ऋतुपाभ्यांम्स्य यज्ञस्यं ध्रुवस्याध्यंक्षाभ्यां गृह्णाम्युपयामगृहीतोऽस्यृत्सदेसि चक्षुष्पाभ्यांं त्वा ऋतुपाभ्यांम्स्य यज्ञस्यं ध्रुवस्याध्यंक्षाभ्यां गृह्णाम्युपयामगृंहीतोऽसि श्रुत्सदंसि श्रोत्रपाभ्यां त्वा ऋतुपाभ्यांमस्य यज्ञस्यं ध्रुवस्याध्यंक्षाभ्यां गृह्णामि देवेभ्यंस्त्वा विश्वदेवेभ्यस्त्वा विश्वेभ्यस्त्वा देवेभ्यो विष्णंवुरुऋमैष ते सोमस्त १ रक्षस्व (४२)

तं तें दुश्वक्षा मार्व ख्यत् मिय् वसुंः पुरोवसुंर्वाक्या वाचं मे पाहि मिय् वसुंर्विदद्वंसुश्वक्षुष्पाश्वक्षुंमें पाहि मिय् वसुंः संयद्वंसुः श्रोत्रपाः श्रोत्रं मे पाहि भूरिस् श्रेष्ठां रश्मीनां प्राणपाः प्राणं में पाहि धूरिस् श्रेष्ठां रश्मीनामपानपा अपानं में पाहि यो नं इन्द्रवायू मित्रावरुणाविश्वनाविभदासित् आतृंव्य उत्पिपीत शुभस्पती इदमहं तमधंरम्पादयामि यथैन्द्राहमुंत्तमश्चेतयांनि॥ (४३)

प्र सो अंग्रे तवोतिभिः सुवीरांभिस्तरति वार्जकर्मभिः। यस्य त्व॰ सुख्यमाविथ। प्र होत्रे पूर्व्यं वचोऽग्रये भरता बृहत्। विपां

ज्योती १षि बिभ्रेते न वेधसैं। अग्ने त्री वार्जिना त्री षधस्थां तिस्रस्तें जिह्वा ऋंतजात पूर्वीः। तिस्र उं ते तनुवों देववांतास्ताभिनः पाहि गिरो अप्रयुच्छन्न। सं वां कर्मणा सिम्षा (४४)

हिनोमीन्द्रांविष्णू अपंसस्पारे अस्य। जुषेथां यज्ञं द्रविणं च धत्तमरिष्टेर्नः पृथिभिः पारयंन्ता। उभा जिंग्यथुर्न परां जयेथे न परां जिग्ये कत्रश्चनैनोः। इन्द्रेश्च विष्णो यदपंस्पृधेथां त्रेधा सहस्रं वि तदैरयेथाम्। त्रीण्यायूर्षेषु तवं जातवेदस्तुस्र आजानीरुषसंस्ते

16

अग्ने। ताभिंदेवानामवों यक्षि विद्वानथं (४५)

भव यर्जमानाय शं योः। अग्निस्नीणि त्रिधातून्या क्षेति विदर्था क्विः। स त्री ५रेकादुशा ६ इह। यक्षंच पिप्रयंच नो विप्रों दूतः नव पुरों नवतिं चं श्रथिष्टम्। शतं वर्चिनः सहस्रं च साक १ हथो अंप्रत्यसुरस्य वीरान्। उत माता महिषमन्ववेनदमी त्वां जहति पुत्र देवाः। अथाँब्रवीद्वृत्रमिन्द्रों हिनष्यन्थ्सखे विष्णो वितरं वि र्ऋमस्व (४६)

•[88]**•** [यो वै स्फ्यः स्वस्तिः स्वधायै नमः प्र मुंश्च तिष्ठंतीव षट्वंत्वारिश्शत्॥46॥ यो वै पर्वमानानां

वि ऋंमस्व॥1

इषाऽर्थ त्वा त्रयोदश च॥

This PDF downloaded from was http://stotrasamhita. github.io.

GitHub: http://stotrasamhita.github.io | http://github.com/ stotrasamhita

Credits: http://stotrasamhita.github.io/about/